

Gre(e)nsoverschrijdende schoonheid

GCSAA Show en golfen op Pebble Beach en Spanish Bay

Zoals ieder jaar had in februari jl. de Show van de Golf Course Superintendents Association of America plaats. Dit jaar in Anaheim-Los Angeles, Californië. Cees Wolters van de firma Van der Pols tekende, net als enkele andere leveranciers, voor de organisatie van een reis naar deze beurs. Dit artikel verhaalt over een groepje vakidioten dat hun mond niet gesloten kon houden bij het aanschouwen van zoveel moois... De oh's en ah's waren niet van de lucht!

Auteur: Arnoud de Jager

De GCSAA Show is een genot voor iedereen die werkzaam is in de (groene) golfindustrie. Het advies luidt dan ook: ga er een keer heen. Buiten het uiteraard on-Nederlandse aanbod van alle mogelijke meststoffen, machines, bestrijdingsmiddelen en graszaden blijft het netwerkgehalte leerzaam. Spreek met collega's die allen verspreid over de wereld hetzelfde vak uitoefenen, maar onafhankelijk van elkaar door verschillende uitdagingen worden gedreven. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de slagroom op de taart van deze studietrip het tweede deel was: het bezoek aan San Francisco/Pebble Beach.

Pebble Beach

Na het bezoeken van de golfshow zette een select gezelschap koers richting San Francisco. Via een binnenlandse vlucht betrof de groep een hotel aan de welbekende Fisherman's Wharf, een (ont)spannend deel van deze fantastische stad. Hoewel de weersvooruitzichten niet al te best waren, reden we op maandagochtend vol goede moed richting Pebble Beach. Pebble Beach Resort

bestaat uit Pebble Beach Golflinks, the links at Spanish Bay, Spyglass Hill en Del Monte. De Pebble Beach Company heeft 1.600 werknemers in dienst.

Geschiedenis

De historie gaat terug naar 1880, toen het Del Monte Hotel zijn deuren opende. De golfbaan (9 holes) met dezelfde naam ging 17 jaar later van start. Vanaf 1903 was de baan volwaardig met 18 holes. Het is de oudste Amerikaanse golfbaan ten westen van de Mississippi. In 1919 werd Pebble Beach Links geopend, tien jaar later volgde een eerste groot toernooi. Pas in 1972 werd de US Open er voor het eerst gespeeld: Jack Nicklaus ging er met de prijzenpot voor. Pebble Beach werd in 2001 als eerste public golf course door Golf Digest als nummer 1 golfbaan van de Verenigde Staten verkozen. Eenzelfde uitverkiezing volgde in 2005. In totaal is Pebble Beach viermaal gastheer van het US Open geweest. De laatste keer was in 2000 (editie nummer 100); het eerstvolgende Open zal er in

2010 plaatshebben. Als Pro Turf Care zegsman kan ik er niet onderuit via dit artikel aandacht te vragen voor de mogelijkheid als Nederlandse greenkeeper aldaar werkzaam gesteld te worden. Het duurt nog even, maar met onze inbreng kan er serieuze ervaring worden opgedaan aan de andere kant van de wereld...Blijf dan ook onze berichtgeving in de gaten houden!

Onderhoud

Getallen die altijd opzien baren in ons kikkerlandje zijn de aantallen groene werknemers. Wat te denken van 35 fulltime greenkeepers, alleen op Pebble Beach Golflinks. De superintendent is Chris Dalhammer, zijn assistent Andrew Morgan leidde ons op prima wijze rond. Waar het leuk is te genieten van alle pracht en praal is het des te interessanter te leren van de problemen die er heersen. Wat te denken van 80.000 speelrondes per jaar. Op een golfbaan die 360 (!) dagen per jaar open is. Dikbetaalde speelrondes, gespeeld door golfers die geen onderhoudsmensen of -werkzaamheden dulden. Daar hebben zij

tenslotte niet voor betaald... Probleem één is dus verdichting. Andrew Morgan vertelde dat er keer op keer naar oplossingen wordt gezocht om greens, maar zeker ook de overige terreindelen 'yearround in shape' te houden. De bewuste werkzaamheden moeten plaatsvinden zonder dat de golfers daar wezenlijk last van hebben. Zo troffen wij tijdens onze rondgang door de maintenance area een uitgebreid machinepark aan. Het zal u niet verbazen dat de gigantische opslag volstond met machines die ook verkocht worden door de organisator van deze leerzame trip. Een twaalfstal elektrische handgreenmaaiers wordt dagelijks op het terrein losgelaten om de 100% Poa annua-greens te knippen en te scheren. Met

benzine-motorige handmaaiers worden de tees gemaaid. Van groomers voorziene fairwaymaaiers zorgen voor een beeld op de fairways (Engels raai, veldbeemd, straatgras) dat wij op gemiddelde greens in ons land aantreffen. Of overdrijf ik nu weer? Het totaalplaatje en de entourage zorgden ervoor dat de herinnering waarschijnlijk mooier is dan de werkelijkheid. Hoewel, de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het wellicht vooral die entourage is. Want hoe gaaf is het de Pacific-golven tegen de achttiende hole aan te zien beuken? Doet dat beeld het bezoek aan de chemical storage vergeten? Neen, zeker niet! Want het bezoeken van de opslagruimtes van chemische middelen op buitenlandse golf-

banen blijft ons altijd bij. Rijen jerrycans Carbaryl bijvoorbeeld. Niet een paar flesjes. Nee, kannen vol met het middel dat ik waarschijnlijk 20 jaar geleden voor het laatst tegen wormen heb gespoten. We hebben de middelen mogen aanschouwen, maar hoe openhartig onze gids ook was, hoeveelheden en frequenties van het gebruik ervan gaf hij niet prijs. Daarom ook geen optelsom N-P-K giften per jaar. Maar ja, hoe belangrijk is dat?

Spanish Bay

Na de rondleiding begaf onze groep zich naar een volgend golfbaantje. Cynisch denigrerend geschreven, bedoel ik. Want hoe verrassend was het letterlijk om de hoek van Pebble Beach te mogen starten op tee 1 van Spanish Bay. Hoe mooi kan een golfbaan worden onderhouden? Er blijken dus toch mooiere golfholes te bestaan dan die van Pebble Beach. De schrijver van dit artikel had een hoger cijfer over voor Spanish Bay dan voor Pebble Beach. Het zal de sales & marketing afdeling van laatstgenoemde zijn die vanaf begin vorige eeuw het baantje mocht verkopen. Hulde aan die afdeling, maar zeker ook hulde aan de grondleggers en betrokkenen van Spanish Bay. Ik raad u aan mijn verhaal te gaan controleren. Uiteindelijk geldt heus wel: gre(e)nsoverschrijdende schoonheid bestaat! Onder meer in Californië...

